

det er fuldkommen rigtigt, at vi frede dem. Men det, der har bidraget til, at jeg tog Ordet, var en Udtalelse af det ærede Medlem for Frederiks-borg Amts 1ste Valgtreds (Thomsen), som var rettet til den høitærede Minister, og som gik ud paa ved en eventuel Revision af Jagtloven at henpege paa Naabyrenes Fredning. Jeg tror, vi Allesammen ere bedst tjente med at lade ethvert Spørgsmaal om Kronvildt, Daabyr og Naabyr ligge. Komme vi først til at tale om disse Dyr, der virkelig ere mere skadelige end gavnlige for Almenvellet — det at tale om Agerhøns og deslige gjør ikke Noget —, saa komme vi ind paa et Omraade, der har reel Betydning, hvilket jeg ikke mener, at dette Lovforslag har. Derfor vil jeg henstille til den høie Regjering, hvis den kommer til det Resultat, at en Revision af Jagtloven burde foretages, da kun at besætte sig med Fredningen af forskellige Fugle, som vistnok tidligere bleve glemte, samt med Hare og Agerhøns, men endelig ikke at komme ind paa et Omraade, som har noget Reelt ved sig, thi saa komme vi ind paa det ulykkelige Forhold, som vi kjende især fra Skovegnene, at i Lovintre gaa Naadyrflokkene ligefrem ind og nedtræde Folks Rugmarker. Jeg skal slutte med ligesom andre ærede Medlemmer at tilraade, at vi lade denne Sag gaa sin Gang saa let som muligt. Jeg tror, det er en Leilighedsslov, Alle kunne være tjente med, og som ingen Stade kan gjøre.

Berg: Jeg tillod mig, skjøndt ikke sagkyndig, at gjøre nogle Hensstillinger, give nogle refererende Bemærkninger angaaende, hvad de Sagkyndige havde ønsket med Hensyn til denne Sag. Jeg opfatter denne Diskussion saaledes, at man vil opsætte at tage endelig Bestemmelse om den Slags Ring til siden og indskrænke sig til ialtsald for et vist Tidrum at faae dette Forslag vedtaget. Jeg staar ikke saaledes til denne Sag, at det kunde falde mig ind selv personlig at gjøre Noget derfor, thi det ligger Andre meget nærmere, og hvis det derfor er Thingets Mening, at denne Sag skal gaa videre uden Udvalg, har jeg ikke i Sinde at komme med forstyrrende Forslag i den Retning. Jeg har kun ønsket at sige, at jeg ved de gjentagne Bemærkninger, der ere fremsatte angaaende Indskrænkninger i den personlige Frihed med Hensyn til Søndagsjægeriet o. desl., ikke er bleven fuldt overbevist om, at det ikke vilde være en meget human Foranstaltning dog at forbyde Søndagsjægeriet. Jeg er ikke bleven overbevist derom, og jeg noterer blot dette i denne Debat her, fordi jeg vilde ønske, at man lod det Spørgsmaal staa som et aabent Spørgsmaal, som man vil tage op igjen, naar Tiden ved Leilighed indbyder til en Revision af Jagtloven. De Herrer maa ikke stille sig saa aldeles udenfor hele den Betragtning, hvilken Tidelse der gennem Søndagsjægeriet bibringes de

umælende Skabninger. Det er et Spørgsmaal af den Natur, som maatte paa enkelte Steder, hvor man omfatter denne Sag med paaafjæmlesværdig Midfærthed og Ivrighed, kan overdrives; men tilvisse fortjene alle saadanne Bestræbelser at underpøges i deres Kjærne, at agtes paa Grund af den Sum af Humanitet, som de indeholde, og at paaagtes, naar man taler om den Lovgivning, der vedrører den Verden, over hvilken Mennesket er sat til at vare Herre.

Th. Nielsen: Jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra den sidste ærede Taler, og jeg skal kun bemærke, at det forekommer mig, at vi tilføie Dyreverdenen Tidelser nok for at fremme vore Interesser, uden at vi behøve at tilføie den unødvendige Tidelser. Jeg har vel hørt Tale ogsaa om den personlige Frihed, og nylig hørte jeg nævne af et æret Medlem (Winther), at det var at gjøre os selv umyndige; vi havde jo Love nok, ved hvilke vi kunde beskytte os mod Søndagsjægeriet. Men naar det nu er en Erfaring, at Folk engang ere saadanne, saa godmodige vil jeg sige, at de tillade Flokke af Sægere, af Dreng og unge Mennesker, der ere aldeles usiftede til at haandtere Baaben i det Diemed, at streife om paa Markerne og undertiden have Flokke af Hunde i Følge med sig, da mener jeg, det er Statens Pligt overfor Dyreverdenen, altsaa i Dyreverdenens Interesse, som det ærede Medlem for Marhus Amts 1ste Valgtreds (Winther) ikke har mindste Spor af Die eller Syn for, at træffe forebyggende Foranstaltninger. Om man imidlertid skulde komme saa vidt nu at faae en saadan Vædring vedtagen, kan jeg naturligtvis ikke vide; men det ærede Medlem fra Bogenfse (Bernsen) gav et Løfte om, at han vilde stille et saadant Forslag, og jeg vilde ønske, at han vilde fastholde dette Løfte; ellers kan det jo blive stillet fra anden Side. Vi ønske nok at tage en Dykt op med de Herrer, som ikke have Die og Syn for Sagen fra den Side, jeg nævuede.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Vædringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til Lørdag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

2den Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.